

ДО: ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

ЧРЕЗ: ЦЕНТРАЛНА ИЗБИРАТЕЛНА КОМИСИЯ

16.30 h

ЖАЛБА

Централна изборителна комисиия

Вх. № ЕП-23-260/02.06.14г.

От името на „РАНОБУДНИТЕ СТУДЕНТИ“

Румен Петев Стоев, ЕГН

адрес:

тел:

email:

Уважаема Върховни Съдии,

На основание чл. 58 от Изборния кодекс, обжалвам решение № 571-ЕП от 30.05.2014 на Централна изборителна комисиия (ЦИК) като неправилно, поради погрешното и неправилно приложени материалноправни норми.

Фактическа обстановка:

1) В решението си ЦИК твърди, че на 27 май 2014 е постъпило заявление от кандидата за член на Европейския парламент Делян Славчев Пеевски с вх. ЕП-10-137 от 28 май 2014 г., в което заявява, че не желае да бъде обявен за избран за член на Европейския парламент, като моли на негово място да бъде обявен за избран следващия в листата на партия „Движение за права и свободи“.

2) Констатира се, че заявлението е подадено преди изтичане на срока по чл. 387, ал. 1 от ИК.

В разглеждане по същество, ЦИК дава следната обосновка на решението си:

3) Когато кандидат за член на Европейския парламент подаде заявление до Централната изборителна комисиия, че не желае да бъде обявен за избран за член на Европейския парламент се счита, че по същество е налице оттегляне на съгласието на кандидата, подадено чрез заявлението по чл. 365, ал. 1, т. 3 от ИК. Наличието на такова съгласие е абсолютна правна предпоставка за регистрацията на кандидата, а след произвеждане на изборите за обявяването му за избран за член на Европейския парламент. Адресираното до ЦИК изявление, съдържащо нежелание на кандидата да бъде обявен за избран за член на Европейския парламент, пречатства възможността ЦИК да стори това. Налице е по същество изявление за отказ от страна на кандидата да бъде обявен за избран, който обвързва ЦИК и прави невъзможно вземане на решение по реда на чл. 387, ал. 2 от ИК спрямо този кандидат.

С оглед на това, ЦИК възприема, че: подалят заявление кандидат Делян Славчев Пеевски следва да бъде заличен от листата на партия „Движение за права и свободи“ за избиране на членове на Европейския парламент от Република България на

произведените избори на 25 май 2014 г. на основание чл. 57, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 387, ал. 2 и във връзка с чл. 365, ал. 1, т. 3 от Изборния кодекс.

Правен анализ:

1. В ИК не съществува уредба предоставяща възможност на кандидат да откаже „да бъде обявен“ за избран. Изборът на кандидата не зависи от ЦИК, а от волята на избирателите. Обявяването е само декларативен, съобщителен акт, по отчитане обективните резултати от проведените избори, на базата на извършеното преброяване на гласовете на избирателите, възложено по закон на ЦИК. В Решение № 5 от 22.03.2001 г. по конституционно дело № 5 от 2001 г. Конституционният съд обстойно разглежда момента, от който кандидат за изборна длъжност се смята за избран. „Правопораждащият акт е актът на избора, упражнен по надлежен ред. В началото е изборът.“ Тази обосновка следва да бъде приложена и за изборите за Европейски парламент.

Обявяването само по себе си не произвежда правни последици с оглед на това дали даден кандидат е избран или не. Кандидатът е избран ако за него са налице изискуемият по закон брой гласове.

2. Чл. 387, ал. 1 от ИК, на който ЦИК се позовава, с оглед на навременното подаване на тази молба е неприложим. Чл. 387, ал. 1 говори за едно задължение на ЦИК да обяви, съобщи, отчете получените гласове и разпределението на мандатите. По същество, чл. 387 ИК задължава ЦИК, след като извърши възложената ѝ по закон техническа работа по преброяване на разпределението на гласовете, да обяви резултатите от тази техническа работа. По никакъв начин ЦИК не е оправомощена да променя или извършва каквито и да е други действия по преценка на волята на избирателите, освен да я съобщи. Поради това, че задължението да преброи обективните резултати е възложено на нея, тя има задължението и да обяви тези резултати. Нищо повече. Точно за това и говори чл. 387, ал. 1. В случая необяснимо е позоваването от страна на ЦИК на този член.

3. Обосновката на решението в своята цялост също е несъстоятелна.

Няма как заявление до ЦИК, че даден кандидат не желае „да бъде обявен“ за избран, да се счита по същество, както твърди ЦИК в своята аргументация, като оттегляне на съгласието подадено от кандидата по чл. 365, ал. 1, т. 3 от ИК. Първо защото, както се каза по-горе, не съществува в ИК възможност кандидат да не желае „да бъде обявен“ (поради декларативния характер на обявяването) или да се откаже от „обявяването“.

Второ, защото чл. 365, ал. 1, т. 3 от ИК също е неприложим в този случай.

Чл. 365 се намира в раздел V на ИК - „Регистрация на кандидатските листи“. Т. 3. казва: „заявления от кандидатите, че са съгласни да бъдат регистрирани от предложилата ги партия, коалиция или инициативен комитет;“

В случая регистрацията отдавна е налице. С декларацията си по тази точка, кандидатът дава съгласието си да бъде регистриран. По същество това означава, че той дава своето съгласие да участва на изборите от съответната партия/коалиция/инициативен комитет. Нищо повече. Кандидатът няма как да откаже да бъде избран, когато вече е

избран. Може да се откаже от мандата, който предстои да възникне за него, но това не се извършва пред ЦИК, а пред Европейския парламент, по друг процедурен ред. С приключването на изборния ден (както се казва в горепосоченото решение на КС) изборът е налице. Кандидатът няма как да се откаже да участва в изборите от дадена партия, за каквото говори чл. 365, ал. 1, т. 3, вече след провеждане на изборите. Поради това считам, че тази норма е неприложима в случая и обосновката на решението на ЦИК на нея прави решението неправилно.

4. Констатацията, че наличието на такова съгласие, след провеждане на изборите, се явява абсолютна предпоставка за обявяването на кандидат за избран, също следва да не се приеме. Съгласието на кандидата е абсолютна предпоставка за допускането му до явяване на изборите от дадена листа на партия/коалиция/инициативен комитет. Абсолютна предпоставка за това, кандидат да се счита за избран е наличието на определения в закона брой гласове за него. „Правопораждащият акт е актът на избора, упражнен по надлежен ред.“ Т.е. – не изявлението на ЦИК, а проведените избори правят кандидата „избран“. ЦИК има задължение единствено и само да обяви, съобщи, прокламира този резултат. Обявяването на резултатите по чл. 387 не е решение на проблем по същество. Функцията на ЦИК по този член е само декларативна, регистърна.

5. С решение № 569-ЕП от 29.05.2014 на ЦИК, самата комисия отхвърля проекторешение, съдържащо абсолютно идентична с направената в решение № 571-ЕП от 30.05.2014 аргументация. Т.е., на 30.05, когато се приема решение 571, вече съществува решение (от предния ден) на същия орган отхвърлящо точно същата аргументация. Тази двуполюстност в решенията на един и същ орган, в рамките само на 24 часа, противоречи изцяло със заложения в чл. 13 АПК принцип за последователност и предвидимост на актовете на административните органи и внася дисбаланс в правния мир.

С оглед на всичко това, моля:

1. ВАС да отмени решение № 571-ЕП от 30.05.2014 на ЦИК и да остави без уважение молбата на лицето Делян Славчев Пеевски, с което изисква да не бъде „обявен“ за избран член на Европейския парламент.
2. С оглед на този отказ, ВАС да задължи ЦИК да измени свое реш. № 575-ЕП от 30.05.2014 (с което обявява имената на избраните членове за Европейски парламент без да включи името на избрания Д.С.П), обявявайки и неговото име, отчитайки резултатите от проведените избори.

Моля също към делото да бъде привлечен като заинтересована страна прокурор от съответната прокуратура, с оглед неговите задължения по чл. 16 АПК.

дата: 02.06.2014г.
гр. София

С уважение,
Румен Стоев